

Inspreken 7 december.

Geachte wethouder, leden van de commissie,

Mijn naam is Jelle Teertstra, ik spreek mede voor de "Grootouders voor het Klimaat", een actiegroep die handelt vanuit de vraag: "hoe kan ik een goede voorouder zijn? Bij de voorbereiding van deze bijeenkomst las ik op de website van D'66: "wij kunnen de klimaatcrisis nog afwenden, het is "do or die". Kiezen voor de kinderen! Ik dacht: dat zijn bondgenoten!

Maar...Ik spreek in naar aanleiding van punt 13 op de agenda: de reactie van de wethouder op de brief van "stichting behoud Lutkemeer" over het verzoek tot herziening van het bestemmingsplan.

In 2021 heeft de rechter vastgesteld dat de Raad bevoegd is om over een herzieningsverzoek van een bestemmingsplan te besluiten, maar gezien zijn antwoord beschouwt de wethouder deze zaak als afgehandeld, in zijn woorden: "Het rapport van de commissie Schoon Schip (over corruptie) verandert niets aan het besluit", en: "de gronden in fase 2 zijn niet te koop. Er zijn plannen en contractuele afspraken gemaakt".

Maar: Schiphol en AH haakten al lang geleden af. En terwijl naastgelegen kavels al jaren te koop staan, er in de directe omgeving bouwgrond genoeg is, wordt in de Lutkemeerpolder 25 hectare bedrijventerrein bebouwd terwijl heel veel grond van SADC nog leeg staat en in Westpoort ruimte zat is.

De rest van het antwoord van de wethouder is een soort doekje voor het bloeden: "green-washing", met: "bomen die de distributiecentra aan het zicht zullen gaan onttrekken", een vijver, de parkachtige inrichting van Westgaarde(!) en de belofte voor de mogelijkheid van Stadslandbouw elders. En: "de arbeidsplaatsen die dit alles voor vakgeschoolde Amsterdammers gaat opleveren!

De vorige inspreker had het over de kanarie in de kolenmijn, maar -om in biologische metaforen te blijven-: we worden hier blij gemaakt met een dode mus. En dan stel ik mij voor hoe ik over 10 jaar door het dan verrommelde gebied zal wandelen met mijn kleinzoon en moet zeggen: "kijk, zo ziet een gemiste kans er nou uit!"

Ik begrijp goed dat een gemeentebestuur consistent in haar besluitvorming moet zijn en dat het een kunst is om te laveren tussen economische belangen, bevolkingsgroei en klimaatambities. Maar het besluit tot verdozing van de Lutkemeer is een gemiste kans voor vergroening van Amsterdam en voor behoud van uniek cultuurlandschap.

Het is vast niet zo, dat alle leden van de coalitiefracties dit een goed plan vinden. Er is dus kennelijk fractiedwang. Ik vind dit traject daarom een voorbeeld van oude bestuurscultuur. Het College van Amsterdam omschreef zichzelf bij de start als "een nieuwe lente, een nieuw geluid". Wat mij betreft echter: zoals de ouden zongen, zo piepen nu de jongen op het Stadhuis.

"Do or die", grote woorden van D'66. Het lijkt mij een aansporing voor die partij, en voor ons allemaal! Er is echt een groene revolutie nodig!

Dank voor uw aandacht.

Het College van Amsterdam omschrijft zichzelf als **“een nieuwe lente, een nieuw geluid”**